

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 15 Octomvrie st. v.

Sîntem ori nu noi Români din țerele supuse coroanei ungare o societate disciplinată?

E destul să petrecem un cîs într'un sat românesc, pentru-ca să ne cuprindă sentimentul, că ne aflăm în mijlocul unei societăți definitiv constituite. Oamenii au toți același port; casele lor sînt zidite în același fel; locuințele lor au aceleași înțocmiri; ei toți ne salută în același chip și ne primesc în aceeași formă la casa lor. Pentru toate împregiurările vieții Românul are până la cele mai mici amănunte convențiunile sale definitiv stabilite, și nu i se poate întempla nici odată să rămie nedumerit și să nu scie, ce se cuvine și ce nu se cuvine să facă. El nu mai este un individ izolat, un om de capul seu, ci membrul unei societăți, care a hotărît definitiv calapodul, pe care trebuie să-și croiască viața, l-a scutit de sarcina de a se gândi la tot pasul făcut în viață, cum trebuie să facă, pentru-ca să nu se strice cu lumea, și îl controlează în toate împregiurările vieții lui.

Dar Românul trăiesce în sat și numai convențiunile satului seu sînt pentru dînsul hotărîtoare. Străinul ori Românul în sat străin are să se țină de obiceiurile satului seu. Dacă dar, aflându-se în satul seu, Românul se abate dela obiceiurile satului, el e luat în rîs, cărăit, muștrat ori persecutat, după gravitatea abaterii. Astfel fetele și nevestele sînt date pradă gurilor rele, dacă nu se țin de portul satului, nu sînt harnice ori umblă după secături, sînt ocolite de altele, dacă nu-și păzesc cînstea, ba chiar silite să părăsească satul, dacă au purtări scandalisătoare. Satul român nu persecută numai pe oamenii porniți pe căi rele, ci și pe cei ce se însoțesc cu dîșii, și pe cei ce îi ajută și pe cei ce nu îi persecută și merge atît de departe în severitatea sa, încât le refuză făcătorilor de rele până chiar și mormîntul în pămînt sfințit, înmormîntarea tradițională și pomana pentru odihna sufletului.

Această severitate e ceea ce face din noi unul din cele mai bine închegate și mai trainice popoare. Acolo, unde ea există, societatea se află în progres pre toate terele, ear' unde a început a slăbi, populațiunea sărăcesce, legăturile familiare slăbesc și demoralizarea crește.

Deocamdată însă, mulțumită lui Dumnezeu, numai prin unele sate, care stau în atîngere cu orașe, a slăbit disciplina socială, și miseria, la care duce lipsa de disciplină, le va învăța și pe aceste mai multă minte.

Cum stăm însă cu societatea cultă română?

O societate cultă română n'a existat în patria noastră mai înainte. Pușinii Români, care au învățat carte, s'au declarat, eșind din clasa poporului, care i-a produs, au intrat în clasele culte, care existau pe atunci, în cea maghiară, în cea germană

ori, în Bănat, și în cea sârbească. Astfel timp îndelungat poporul român a dat un contingent destul de însemnat pentru sporirea claselor culte străine.

Încă în secolul trecut însă mulți dintre Români cu știință de carte, eșind din popor, n'au intrat în nici una din clasele culte străine, ci au rămas declasați. O clasă cultă deosebită, românească, ei nu puteau forma, pentru-că erau prea pușini și prea risipiți. Ei au stabilit însă o convențiune socială, care este basa societății culte române: că este om de nimic Românul, care intră în vreo clasă cultă străină și că Românul cu Români trebuie să trăiască, să-și petreacă și să lucreze. Și nu putem noi să ne închipuim astăzi, câtă abnegațiune, câtă încordare sufletească, câte lupte s'au cerut, pentru-ca să se stabilească această convențiune socială.

Chiar astăzi se cere oare-care abnegațiune, ca, fiind om cu știință de carte, să stăruie a fi Român, a trăi ca Român și a lucra în unire cu Români și numai cu dîșii. Nu ne putem însă închipui, că lucrul ar pute să fie și altfel. Chiar dacă se ivesce pe ici pe colo câte un Român, care are în el inclinarea de a intra în vreo clasă cultă străină, el scie, că va fi osândit, desprețuit, persecutat de noi, dacă o va face aceasta, și stă mult pe gânduri mai înainte de a se lăpăda de neamul seu.

Atît însă și numai atît nu e destul, pentru-ca să asigurăm existența și dezvoltarea societății culte române.

Avînd să alegă între mai multe clase culte, oamenii inclină mai ales spre aceea, în care află mai multă îmbrățișare, mai multă încredere, în care sînt mai puțin expuși la supărări, în care viața este mai plăcută. Și poate, că clasa cultă română nici nu s'ar fi putut întemeia, dacă Maghiarii ar fi avut o clasă cultă, în care Românul putea să găsească destulă îmbrățișare, destulă încredere, destulă cruțare, în care el putea trăi fără ca să fie expus în tot momentul la fel de fel de jigniri. A fost insultat un Român, și societatea, în care a fost insultat, nu i-a dat satisfacțiune prin reprobarea celui ce l-a insultat: nu i-a rămas dar decât să părăsească societatea, și dimpreună cu el au mai părăsit-o și alți Români, ca să formeze o societate pentru dîșii.

Este de sine înțeles, că acestia, unindu-se, au luat angagiamentul de a se îmbrățișa, de a se cruța și de a se scuti de supărări unii pe alții mai mult decum erau în societatea, pe care au părăsit-o.

Cînd vorbim dar de clasa cultă română, înțelegem pe Români, care se țin de acest angagement, și trebuie să ne ținem de el toți, care avem pretenția de a fi oameni culți. Soarta societății noastre, succesul luptei noastre pentru cultură atîrnă de aceea, ca să ne îmbrățișăm unii pe alții, să ne cruțăm reciproc și să nu ne facem unii altora viața nesuferită, ci mai plăcută decum ar fi în ori-și-care altă societate. Și e destul să vedem, că există

și se dezvoltă clasa cultă română, pentru-ca să fim convinși, că am înțeles-o aceasta, că am știut face, ca Români, cel puțin, să se simță mai bine între noi decât afară de cercurile noastre.

Cine oare nu va fi stat cu toate aceste adese-ori pe gânduri, întrebându-se, ce trebuie oare să facă în împregiurările, în care se află, pentru-ca să fie aprobat de opiniunea publică? cui nu i s'a întemplat să fie reprobat pentru o faptă, pe care a sevîrșit-o cu cele mai bune intențiuni?

Țeranul român scie totdeauna ce se cuvine și ce nu se cuvine; noi nu o scim aceasta, pentru-că societatea cultă română nu are încă convențiuni definitiv stabilite pentru toate împregiurările vieții. Pentru unele împregiurări am păstrat convențiunile poporului nostru, pentru altele am primit convențiunile societății culte maghiare ori ale celei germane; tot mai sînt însă împregiurări, pentru care nu avem încă convențiuni definitiv stabilite, nu sîntem încă lămuriți, ci unii susținem o părere, ear alții alta. De aceea în societatea noastră adese-ori i se face individului nedreptatea de a fi osândit pentru fapte, pe care le-a făcut cu bună intențiune, adese-ori se trec cu vederea păcate grele, în genere, adese-ori opinia publică este nelămurită.

Și aceasta mai ales în ceea ce privește viața publică.

Nu e încă de mult de cînd luăm și noi parte la viața publică și chiar în timpul, de cînd luăm parte, stăm mai mult în rezervă; e dar un lucru firesc, dacă nu avem încă convențiuni sociale în ceea ce privește purtările oamenilor în viața publică.

Să fim bine înțeleși.

Nu e aici vorba de principii politice, ci de modul în care ele urmează să fie susținute, de ceea ce este ori nu este de bună cuviință în viața publică.

Un om, care a fost pedepsit pentru furt ori o femeie, care-și părăsește bărbatul cu necredință, se exclude din societatea oamenilor cum se cade: cînd se exclude un om pentru purtările sale în viața publică? Aceasta nu se scie, și fiindcă nu se scie, se produc adese-ori încordări nemotivate; căci unii sînt pentru, alții contra, unii aprobă, ear alții osîndesc, în același cas, și astfel societatea se află în o necurmată frîmîntare.

Această frîmîntare este ea oare un semn rău ori e deopotrivă cu dospirea la pîne și cu fierțul vinului?

Fără îndoială numai din această frîmîntare poate să rezulte lămurirea opiniunii noastre publice. Trebuie însă să fim cu toții trezi, ca în timpul acestei frîmîntări lupta să nu devină personală, ca tăria de convingeri să nu devină ură, ca rîvna bună să nu devină mînie comună, ca ambițiunile și interesele personale de tot felul să nu profite de fireasca fierbere, în care se află societatea, pentru-ca să perpetueze desbină-

riile. Ne certăm între noi, dar nu ne certăm pentru-ca să ne învrăjbim, ci pentru-că ni-e mare dorul de unire și căutăm formele de comună înțelegere.

În mijlocul acestei fierberi pozițiunea presei e pe cât de grea, pe atît de îngrată. Ea nu este puterea cea mare, căreia i se pleacă ministrii, ci o subredă busolă purtată de curente ce se stabilesc în publicul încă nelămurit. Și adese-ori țiaristul conscientios stă nedumerit și nu mai scie cum să se pronunțe, căci greu e să spuni cum judecă lumea într'un cas dat, cînd nici ea însăși nu e lămurită pe din destul.

Dar aceasta e o țesă, pe care ne rezervăm a o desvolta altă-dată mai pe larg.

Revistă politică.

Sibiu, 15 Octomvrie st. v.

S'a terminat și desbaterea asupra proiectelor de adresă în **dieta Ungariei**. Care a fost rezultatul material, va să dică care dintre proiecte s'a primit, n'a fost dintru început, se înțelege, cestia. Ear' dacă ne întrebăm de rezultatul moral al lungilor discusii, apoi abstractie făcînd dela unele adevăruri exprimate din partea opoșițiunei, adevăruri altcum și ele cam vechi pentru noi — nimic, absolut nimic, decât vorbe și eară vorbe sînt toate, câte s'au aușit în ședințele destinate adresei. Dacă este însă ceva, ce ne doare, apoi lipsa desevîrșită a glasului românesc în acel concert de interese ne impune jalnica întrebare, cum de nu s'a găsit un singur suflet dintre deputații români naționali — căci dela ceilalți nu o așteptăm, — care să deie expresiune păsurilor românesce în parlament?! Nu înțelegem motivele acestei abstenențe totale, și am dori ca ele să existe și să fie totodată juste. De aceea nu vrem să ne exprimăm de astădată mai pe larg.

În cealaltă dietă din Ungaria, în **dieta Croației** domnesce acuma mai multă liniște dar'o liniște, cum nu le prea place domnilor din Budapesta. „Toate privirile se îndreaptă la băncile goale ale stîngei. Și pe partidul național îl apasă situația . . .“, astfel raportează corespondentul lui „Pester Lloyd“ din Agram. Cu toate însă că Starcevicenii sînt excluși dela lucrările dietei, se mai află o seamă de opoșiționali, „independenții“, care deși mai domol, în merit vorbesc mai tot așa ca și șgomotoșii Starcevicenii. Astfel Mazzura susținînd proiectul de adresă al independenților între altele „învinovătesce guvernul unguresc de numeroase vătămări a pactului de transacție și de neglijare intenționată a intereselor economice ale Croației. N'ar fi adevărat că Maghiarii au mers cu concesiunile lor până la marginile extreme ale puținii; dimproțiva Croația ar fi făcut concesiuni. Numai în Asia și Africa se întemplă, ca o nație să se jertfească celeilalte. La toate afacerile comune se ia privire numai interesul Ungariei spre paguba Croației; numai sfărîmăturile se dau Croației; Croația se ia numai drept o colonie. Acceptarea expresiunei, cuprinsă în rescriptul regesc, de „unitatea statului“ în loc de comunitatea statului“, precum totdeauna se dicea până acuma, această acceptare oratorului o numesce o abdicatiune. Banul n'ar fi omul de încredere al națiu-

nii, ci al guvernului unguresc. Dinsul n'a îndrăsnit a căuta un mandat, fiind convinscă nu va căpăta nici unul. Banul, s'a exprimat că va pute eventual guvernă și fără dietă. Acestei scrieri încă nu s'a contrațis nicăiri. Croația n'are de facto atăta libertate constituțională, ca și țările reprezentate în „Reichsrath“. Oratorul vorbește și despre adresa majorității dietei unguresci și ca Slav se declară în contra pasagiului îndreptat în contra Rusiei. Înainte de ce Ungaria face pași spre revanșă pentru „Világos“, se chibzuească bine, dacă în Croația sânt înădușite acele simpatii, ce au entusiasmat-o în 1848. Oratorul sfârșește după desvoltări de 1½ oră astfel: delegații la dieta Ungariei nu sânt însoțiți nici de simpatiile Croaților nici de acele ale Sârbilor. Alt „independent“, Smiticlas „afă nefirească legătura cu Ungaria; numai pe timpul invasiunilor turcesci aceea a fost justificată. Ungaria de odinioară a încetat; astăzi există numai o „Maghiarie“ și cu aceasta Croația n'are nimic comun“.

Propunerea de urgență pentru înăsprirea regulamentului intern a fost combătută de „independenți“, dar veți bine primită de către majoritatea dietei croate, și în desbatere specială chiar. „Galeriile au fost goale; numărul public de dame, studenții, sânt absenți, de când favoriții lor sânt excluși“, comunică alt-cum „Pester Lloyd“.

Dela diete se vor întoarce privirile politicilor acum spre delegațiunile monarchiei. Membrii delegațiunii ungare s'au întrunit ieri la 5 oare d. a. în edificiul dietei la o conferență, în care se vor face designările pentru constituire. Delegațiunea austriacă ține astăzi la 12 oare, cea ungurească la 5 d. a. cea dintăiu ședință, în care guvernul comun după constituire va așterne proiectul de budget pe anul viitor. De către Maiestatea Sa delegațiunile vor fi primite mâne Marți, anume cea austriacă la 12 oare și cea ungurească la 1 oară.

Pentru marina de războiu se va cere, după „Neue freie Presse“ un plus de 1,200,000 fl. Dintre acestia 500,000 s'ar veni pentru susținerea materialului flotei, pe când 700,000 fl. ar fi meniți pentru inițierea reformei marinei. Administrația marinei tinde adecă la construirea de 64 torpilori noi și 3 vapoare de avis accelerate. Spesele sânt preliminate cu 9,400,000 fl. și se vor împărți pe zece ani. Corăbiile de războiu nu se vor sporî, ci vor rămâne în starea lor actuală.

Ducele de Cumberland afară de patenta ducală, prin care „se suie pe tronul țerii, Braunschweig“ a trimis împăratului Wilhelm și o scrisoare, prin care se roagă de acesta cu tot adinsul să transmită sentimentele de alipire către confederațiune de pe repozatul duce asupra sa. Împăratul german a respins cu protest această scrisoare.

Regularea fruntariilor turco-montenegrine încă nu e terminată; planul de regulare prezentat de comisiunea militară zace mai mult de o lună pe measa Zultanului. Zultanul amână sancționarea de pre o ți pre alta neluând în considerare urgita ce i se face de părțile interesate. Amânarea sancționării se crede, că stă în legătură cu agitațiunile din Albania. Neliniștirile din Albania se lăfesc și iau un caracter tot mai acut. Poarta se vede că așteaptă să cunoască mai întâiu efectul ce-l vor produce trupele comandate înspre Albania și apoi să se orienteze ce decisiune să iee.

Guvernul francez a hotărît să trimită trupe nouă în Tonking și de asemenea să completeze ocupațiunea din nordul insulei Formosa. Batalioanele ce se află în Tonking încă vor fi întregite. Comanda de marină din Toulon a primit din partea ministrului de războiu ordinul de a arma corăbiile de transport disponibile, de altă parte guvernul a început pertractări cu societățile maritime ca să i se pună mai multe vapoare de transport la dispoziție. Pentru transportare s'a și trimis la Toulon o cantitate mare de proviant. Trupele ce se vor trimite, vor apuca la 15 Noemvrie n. pre două căi către Tonking, unde vor sosi către sfârșitul lui Decemvrie.

Asupra conferenței în cestiunea Egiptului organele din ministerul de externe englez se exprimă în privința pertractărilor cu Germania în un mod foarte mulțumitor. Guvernul german se poartă foarte prevenitor față de Anglia. Anglia voiesce să-și susțină protectoratul coloniilor bogate de neguțatori englezi dela țărmul rului Niger; cabinetul englez ar voi să scape de ingerența puterilor celorlalte și să deprindă singur protectoratul asupra teritoriului țărmurean ocupat de Englezi. Bismarck ar fi promis mijlocirea sa în privința aceasta și e speranță, că înțelegerea între Anglia, Franca și Germania nu va întâmpina greutăți.

Din dieta Ungariei.

(Ședința dela 24 l. e. n.)

După raporturile comisiunilor verificatoare vorbesce:

Iuliu Györfy: Dice, că abuzurile cu

ocasiunea alegerilor s'au constatat ca fapte împlinite; nu importă dacă aceste s'au săvârșit de un partid sau altul, — întrebarea e, că pentru ce nu s'au luat măsuri ca să nu se întempe și guvernul e dator ca cel puțin acum să pedesească pe vinovați? Ministrul se excusă dîcînd, că n'a putut să intervină cu ocașie alegerilor fiindcă ingerința sa ar fi vătămat libertatea alegerilor. Vorbitorul acesta nu i se împare a fi cauză fundată; ministrul trebuia să facă a se respecta legea. Györfy primesce proiectul de răspuns al lui Irányi.

Coloman Thály: Polemizează cu Baltazar Horváth combătînd toate aserțiunile acestuia scoase din istorie; desvoaltă politica lui Rákoczi și apoi se îndreaptă în contra academiei de științe maghiare declarînd cu părere de rău, ca și aceasta își ține de a sa datorința a servi guvernului, ear nu științei.

Geza Rácz: Spriginesce proiectul de adresă antisemit, dîcînd, că nu voiesce ca Ungaria să devină o țeară ovreească și Maghiarul să ajungă sub jugul Ovreurilor. „Fiat justitia et perezat judeus“ e maxima lui Rácz.

Presidentul declară desbaterea generală asupra proiectului de adresă de încheiată. Astfel în faptă cuvîntul ultim în desbaterea asupra adresei a fost al antisemiilor.

Au urmat vorbirile de încheiere și enunțațiunile eventuale ministeriale. La tribună urmează:

Coloman Tisza: Laudă ținuta deputaților Ovreei de sub decursul desbaterilor dîcînd, că și-au păstrat liniștea și la aușul provocărilor ce li s'au adresat de partidul antisemit. (Geza Onody: S'au mișcat prin presă. Simonyi: Sânt spîriați.) Tisza continuînd dîce, că antisemiții sânt aceia cari s'au neliniștit în tot decursul desbaterilor.

Andreászky: Rog pre președinte a îndruma pre dl ministru-president la ordine.

Tisza: Continuă a combate partidul antisemit amintind în legătură cu aceasta earși măsurile escepționale, pre cari voiesce să le iee după modul cum s'a exprimat în vorbirea dela Oradea-mare. Din vorbirea ministrului-president de însemnătate e declarațiunea ce a făcut-o referitor la relațiunile dintre el și Sennyey. Tisza recunoaște, că există cestiuni, cu privire la cari el cu Sennyey sânt de acord, dar respinge toate combinațiunile diaristice, că ar pute fi doară vorba despre schimbarea mersului de ađi al politice.

Urmează o pauză de cinci minute și apoi, reîncepîndu-se desbaterele ia cuvîntul

Berzeviczy: Combate invinuirile făcute guvernului de vorbitorii din opoziție. Despre Berzeviczy se scrie, că are de cuget a depune mandatul de deputat, și intră în ministerul de culte și instrucțiune publică. La sfârșitul vorbirei sale Berzeviczy recomandă din nou proiectul de adresă al majorității spre primire.

Daniil Irányi: Dice, că dacă într adevăr între monarchia noastră și Germania s'a încheiat un contract în scris, nimic nu poate

împedea pe guvern ca să comunice acest contract în scris.

Albert Apponyi: Combate pre ministrul-president pentru invinuirile ce i le-a făcut în cestiunea alegerii dela Versef. Recitează cuvintele scăpate poate fără de voie de ministrul-president: „Abusuri în contra legii s'au săvârșit și din o parte și din alta, în această privință să nu ne mai facem așadară imputări.“ Apponyi declară, că abuzul de puterea oficiului și presiunea oficiosa vor rămâne neșterse în istoria alegerilor Ungariei. Alegerea cu unanimitate a celor vre-o 92 deputați guvernamentali servesc ca armă chiar contra guvernului: aceasta dovedesce, că în cele mai multe comitate terorismul oficios al guvernului a ajuns la un așa mare grad încât nici nu mai cutează oamenii ca să contracandideze dintre opoziționali. Vorbitorul descrie mai multe casuri de abusuri oficioase ne mai pomenite săvârșite de organele administrative: întemniiări, bătăi, intimidări etc. pentru adevăratea cărora ia însuși răspunderea.

Apponyi provoacă pre guvern ca să facă a se respecta libertatea convicțiunei pentru-că moralitatea slăbesce și țeara decade. Națiunea maghiară dîce vorbitorul, se află între o mare de naționalități.

Congregațiunea comitatului Sibiu.

În congregatețiunea comitatului Sibiu ținută, astăzi, între altele s'a votat budgetul oficiului comitatens pro 1885 și s'a adus la cunoștința congregatețiunei că ministrul a modificat decisiunea congregatețiunei premergătoare în privința pensionării lui Nicolae Pop, fost pretor al Mereurei, computându-i numai anii de serviciul statului, până la intrarea în serviciul comitatens și reducîndu-i astfel cuota pensiunei dela 700 la 500 fl. Cam aceeași soartă a avut cauza pensionării lui I. Schemmel, comisar de poliție în Sebeș.

După luarea spre știință a vreo câteva împărțesiri dela alte comitate, congregatețiunea trece la alegerea fiscalului, fost devenit vacant prin moartea fostului fiscal Göllner. Aci trebuie să observăm că atât președintele, cât și majoritatea, numind membri în comisiunea de candidare, și-au uitat de Români cu totul.

Resultatul a fost: din 79 voturi 37 s'au dat pentru adv. Moes; 35 pentru adv. Boeck și celelalte pentru adv. Klein, prin urmare adv. Moes fu proclamat de fiscal al comitatului, ear de suplent s'a ales prin aclamațiune adv. Frühbeck. Cu ocașie aceasta se pun la ordine și alegerele în comitetul administrativ în locul celor scoși prin soartă și întrunesc majoritate impunătoare și în parte și unanimitate: Bruckner W., Dr. Conradt Carl, Binder Tr., Binder G. (Cisnădie), Dr. Aurel Brote. Un alt loc vacant în comitetul permanent se întregesce cu Dr. Wolff. În comisiunea verificatoare sânt aleși cei din comisiunea de candidațiune, ear president al comisiunei de asentarea cailor s'a ales Folbert.

Dl Petru Brote, din incidentul stabilirei taxei de răsumpărare dela concurența publică, interpelează oficiul vice-comițial pentru neegala îngrijire a oficiului edil de drumul care duce spre Reșinari și care duce spre Cisnădioară dela Sibiu, deoarece în o distanță de un kilometru către Cisnădioara sânt 80 și către Reșinari numai 32

Foița „Tribunei“.

Aluna.

O hazlie întempleme pădureață

Tradusă din limba germană

de
Nicolae Corcheșiu.

Se apropia primăvara. Afară în pădure toate se arătau voioase. O adiere plină de parfumi se întrecea cu vîntul printre rîndurile brașilor, pe lîngă care se aflau, ca în ascultare, tufele grupate, — modeste înaintea maiestății, puterii și măririi lor. Așa era însă numai ziua. Noaptea se simția încă iarna, cu fulgii ei de zăpadă sau cu șiroae de ploaie rece, — răsbumîndu-și asupra aerului blând, asupra rașelor soarelui și asupra sprintenilor paingini, cari se preumblaseră ziua voioși prin alea de brași, țesînd un rociu luminos pe covorul de muschi. Noaptea, în care se începe istoria noastră, de asemenea era viforoasă și friguroasă.

În giurul casei forestierului, așezată la depărtare de un pătrar de oră de satul Ebensee și așa de albă și de curată, în pădurea verde, ca o perlă în muschiu, — șuiera vîntul încovind tufele de alun ce încungiurau zidirea albă, ear umfele lor se închinau ca nisce fantome spre odaia întunecoasă, care era luminată numai de o mică lampă și în care cuptorul respădea o căldură plăcută.

Forestierul Waldraff era în satul Ebensee la cărșma „Rața albastră“ unde își bea vinul seu de seara.

În odaia întunecoasă erau numai amîndoi copiii sei, Elena și Felix. Micul Felix, un băiat de vreo 8 ani, zăcea pe o sofă, trăgîndu-și preste el plapoma, pe care i-a adus-o Elena, ca și când i-ar fi frig. Era bolnav de friguri, — fața lui mică și plăcută ardea, — pe când celelalte membre ale corpului îi tremurau de frig. Micul și îndărătnicul băiat nu voia să se culce mai nainte de a se reîntoarce tatăl-seu, — deși soră-sa Elena îi desfășurase, preste douăzeci cuvinte numărate pe degete pentru necesitatea somnului. Elena, era copila ca de 20 de ani, înaltă și subțire, elastică ca o iederă și plăcută ca o porumbiță; aceasta putea omul să o vadă numai decât din vocea ei dulce și atrăgătoare. Părul îi era blond, ear din ochii ei negri albaștri, ca murele, străbătea mult spirit, ađi însă erau ca schimbăți prin lacrimi. Se părea, că are un năcaș și era mai mult plecată să plângă decât să riță. Ea se așeză la un mic piano ce stetea înaintea oglinzii, de-asupra căreia erau înfipite două uriașe coarne de cerb, și însoțind cu vocea ei plăcută sunetele dulci ale pianului, întonă un vechiu cîntec de leagăn, repetînd mereu glasul:

O, dormi copilul inimii, al meu amant tu ești
Închide albaștrii, ochii tăi, de rașe plini, ceresci!

Însă ochisorii albaștri, din contră, nu voiau de loc să se închiadă, deși acum Elena cu mâna ei albă și plăcută atinge fața micului Felix, recorindu-i ca o suflare de zefir obrazii lui înfăbîntați. De odată copila, ca perdută în sine și căutînd cu ochii spre fereastră, scăpă cuvintele: „Și dacă Felix nu vine.... timpul e de tot urît!“

„Eu sînt aici, iubită sorioară“, — dîce micul mirat. „Visezi tu? Uită, cum se închină tufele în lăuntru! acesta e un lucru uricios și... lu! un strigoiu!“ strigă el de odată și strîns tremurînd mîna sororei sale, pe când ochii săi focosi erau așintîți spre fereastră, unde se mișcau tufele.

„Un strigoiu?!“ întrebă soru-sa tremurînd și plecîndu-și turburată ochii frumoși spre padiment. — „Tu fantesezi Felix; — dormi până vine tata!“

„Eu îți dîce ție, un strigoiu“, — afirmă mititelul, cu tărie. „Eu l-am vădut pe el curat; și-a lipit fața tare de fereastră, și din fața lui se vedeau doi ochi mari plini de foc uitîndu-se aici spre tine.“

„Spre mine?“ întrebă Elena.

„Spre tine!“ bagă de seamă! el vine încă odată. Tu de bună seamă nu ți-ai dîs rugăciunea de seară. Numai de nu ți-ar face nimic! O, el este atât de înfricoșat și are așa o barbă lungă“, și mititelul își întinse mînile așa departe, că numai le putu.

Elena trebui să riță. „Spiritele de bună seamă n'au barbă, — dîse ea, — tu de bună seamă ai visat. Dormi acum, și apoi au normă și visurile.“

Și băiatul într'adevăr își și închise ochisorii — și preste puțin respiră adînc și greu, — el adormi.

Elena se apropiă acum încetinel de fereastră. Se vede că nu cunoșcea frica de spirite, deoarece ce ea o deschise, cu toate că aerul de afară era foarte rece, care îndată ce intră în odaie și începî o voioasă luptă cu lampa, pe care, fiind așa de slabă, o făcea să tremure, amenințînd-o mereu cu stîngerea.

Fata, se înțelege, n'a observat jocul vîntului cu lampa și nici aceea, că aerul rece l'a deșteptat și pe băiatul, carele stetea acum cu ochii deschiși, privind spre fereastră, și în timpul scenei următoare a stat în tăcere și ca înlemnit de frică, deși ceea ce se petrecea la fereastră, nu conținea nimic înfiorător.

Din tufa de alun, ese o figură întunecoasă și se apropie iute de fereastră.

Băiatul vădî pe un minut barba cea lungă și-și dîse: „Eată strigoiul!“

Strigoiul însă se întinse după mîna Elenei și începî a o săruta cu foc, apoi simțind, că moile bucle de păr îi ating fața, începî a căuta după buzele tinere, sorbind de pe ele sărutul dulce ca un tăcut beutor, ear Elenei nu-i era teamă de loc de ceea ce băiatului i părea atât

de prisme de petriș, cu toate că drumul spre Reșinari e mai frecventat și frecuența se face cu trăsuri mai mari și mai împoverate decât cum se face către Cisnădioara și cere deslușire dacă are să se facă vreo ameliorare.

Vice-not. Stroia arată că obiectul acesta pentru anul e superat.

Vice-comitele răspunde că îi pare rău că nu știe ce a motivat pe oficiul edil a împărți prismele pe drumurile amintite cum le-a împărțit, promite a lua notiță despre interpelațiune și în viitor a purta de grije ca drumul și spre Reșinari să fie în stare bună.

Dl Brote propune ca încă în anul acesta, din rubrica speselor neprevădute, să se iee o sumă cu care să se procure vreo 30—50 prisme pentru drumul către Reșinari, ceea-ce după oare care desbatere se primesce.

Dintre cele mai mărunt amintim că suma rotată pentru scoala gr. or. din Avrigh, stergerea concurenței cu doi boi a lui G. Borza din Chirper, cererea de a pute lua un împrumut comuna politică din Reșinari, s'au încuviințat.

În fine contele Schweinitz face propunerea a se alege o comisiune pentru a studia cestiuni economice, prin care s'ar pute restaura influența industriei noastre în România exclusă de industria engleză și franceză. Se alege o comisiune din următorii: contele Schweinitz, prof. Connert, Dr. Wolff, M. Schuster, Dr. A. Brote și P. Cosma.

Pecatele noastre.

Ni s'a spus, că Părintele Goldiș, profesor de limba și literatura română la liceul din Arad, ar fi început odată să predea religie în limba maghiară. Fiind vorba de zelul ce desvoltă Părintele Canonic Lauran pentru propagarea limbii maghiare prin seminarul din Oradea-mare, am reamintit, drept cas analog, ceea ce „ni s'a spus“ despre Părintele Goldiș, adaugând, că acum nu mai predă religia în limba maghiară și că nu o predă în această limbă anume pentru-ca să nu fie reprobat de opiniunea publică a Românilor arădani. Scopul, cu care am făcut-o aceasta, era să-i îndemnăm pe Românii orădani să se pronunție și ei contra usului limbii maghiare într'un institut românesc.

Supărare strașnică la Arad. „Biserica și Școala“ ne provoacă să dăm lămuriri, când anume și unde a predat Părintele Goldiș religia în limba maghiară.

Răspundem, că, după informațiunile noastre, anume în anul scolar 1880/81, în prima clasă a preparandiei de stat.

Ar urma acum, să ni se arete, că nu sîntem bine informați, ceea ce ar dovedi, că „Tribuna“ e un diar, căruia i se întimplă să spună și neadevăruri, deci, care nu este în toate împregiurările vrednic de încredere.

În loc de aceasta însă cinci fosti elevi ai Părintelui Goldiș și anume d-nii Septimiu Severu Bocșan, Ioan Șenchea, Georgiu Alexits, Valerie Petco și Nicolae Motiu, toți cinci studenții la universitatea din Budapesta, ne trimit o declarațiune, prin care mărturisesc, că lor nu li s'a predat religia nici odată în limba maghiară. Osteneala acestor domni era de prisos. Nici că a susținut cineva, că li s'ar fi predat religia în limba maghiară, căci d-lor n'au fost elevi de preparandie și anume nu în anul scolar 1880/81 în clasa I. Numai elevii acestei clase ar pute să desmință informațiunea dată de noi.

Nici acestia însă nu o mai pot face. Părintele Protosincol Goldiș publică în „Biserica și Școala“ o declarațiune, în care găsim următoarele cuvinte:

„Recunosc însă, că după împregiurări am propus și propun excepționalmente și în limba maghiară.“

Care va să dăcă noi am fost bine informați, am spus adevărul, când am dăis, că Părintele Goldiș predă religia și în limba maghiară, „Cum îi va fi venit această idee, nu șcim“ — am dăis noi.

Părintele Goldiș ni-o spune și aceasta. Predă în limba maghiară, dăce d-sa, „căci trebuie să fie înțeles și de elevii ce nu vorbesc limba română. Aceasta e o datorință ce pentru dragul pretinsului curent al opiniei publice nici când nu o voiu desconsidera.“

Această declarațiune Părintele Goldiș trebuia să o facă de mult și deosebitele specii de adevărințe, lămuriri și contra lămuriri erau de prisos.

Scim acum și noi, șcim și publicul, cum i-a venit Părintelui Goldiș ideea de a predă religia în limba maghiară.

Lucrul stă însă cu totul altfel. Precum se vede, și aici e vorba de micile certuri locale. Părintele Goldiș e certat, pare-ni-se, cu oamenii dela „Biserica și Școala“ și acestia au apucat informațiunea dată de noi drept o armă contra Părintelui Goldiș și ne-au cerut lămuriri, nu pentru-ca să fie lămuriri, ci pentru-ca să-l pună pe adversarul lor în o pozițiune penibilă.

Astfel, când Părintele Goldiș declară, că a propus și propune și în limba maghiară, „Biserica și Școala“ pune sub declarațiune următoarea notă: „Ni se spune, că scirea adusă de „Tribuna“, că dl Goldiș ar fi predat religia în limba maghiară în prima clasă pedagogică dela liceu la începutul anului scolar 1880/81 a surprins și indignat foarte mult și pre directorul și pre unii dintre profesorii dela preparandia de stat de aici.“

Eată-l dar Părintele Goldiș condamnat nu numai de „Tribuna“, ci și de o parte din colegii sei maghiari cu directorul în frunte. Vorba e dar și fîn angajați și noi contra Părintelui Goldiș, ba Părintele Goldiș însuși ne socotesce chiar și angajați și în declarațiunea sa scapă cuvintele „spre informațiune mai bună dlui Slavici, al cărui paș față de mine foarte m'a surprins.“

Ce pas? de unde pas?! Ce are a face persoana dlui Slavici cu „Tribuna“? Dl Slavici și „Tribuna“ sînt oare lucruri identice? Este „Tribuna“ organul dlui Slavici, ori este dl Slavici directorul „Tribunei“? Sînt oare inclinațiile și vederile personale ale dlui Slavici ceea ce determină atitudinea „Tribunei“? Poate dl Slavici să facă în „Tribuna“ ceea ce voiesce el, ori este dator să fie seamă de opiniunea publică și de angajamentele luate față cu întemeietorii „Tribunei“?

Noi sîntem deprinși cu diare, care sînt organe personale aternătoare de voința unui om și menite mai mult ori mai puțin a propoga ideile acestui om, dacă are idei, și a căștiga opiniunea publică în favoarea lui în deosebi. S'a găsit o seamă de oameni, care sînt de părerea, poate greșită, că asemenea diare foarte lesne pot să devie un abuz de presă, și s'au unit să întemeieze un diar pus la dispozițiunea unei colectivități, și acest diar e „Tribuna.“ În coloanele „Tribunei“ nu vorbesce dl Slavici, precum îi vine lui la socoteală, ci se exprimă vederile și aprecierile comune unui cerc de oameni, și când a primit direcțiunea acestui diar, dl Slavici a luat angajamentul de a se desface, când intră în redacțiune, de relațiuni sale personale, ca să rămăie un servitor fidel al opiniunii publice. De aceea el are răspunderea, că vederile și aprecierile exprimate în coloanele „Tribunei“, sînt împărtășite de un cerc oare-care de oameni.

Le reamintim aceste, pentru-ca să se șcim odată pentru totdeauna, că prin coloanele „Tribunei“ nu vorbesce un om, ci o colectivitate de oameni.

Cât pentru certele din Arad, „Tribuna“ nu e făcută să se amestece în ele. Dl Slavici poate să fie cel mai bun amic, ori cel mai hotărât adversar al părintelui Goldiș; în coloanele „Tribunei“ trebuie să exprime ceea ce crede, că este adevărat, și să deie deplină reparațiune oriș-cui, dacă l-ar fi nedreptățind. — Aceasta s'a făcut în „Tribuna“. Redacțiunea avea informațiunea, că Părintele Goldiș a predat religia în limba maghiară: era datoria ei să comunice publicului această informațiune, când i se dă oca-siune.

Prin aceasta „Tribuna“ n'n s'a angajiat nici cu Părintele Goldiș, nici cu adversarii sei, și nici că se va angajia vreodată: la micile certe locale ea nu poate lua parte decât atunci, când aceste iau nise proporțiuni atât de mari, încât pun în agitațiune întregul public român. Un lucru însă tot îi rămăie „Tribunei“: să spuiie fără de de rezervă, că este urit, foarte urit ceea ce se petrece între Românii din Arad.

Și când o spune aceasta, exprimă sentimentul public al Românilor.

Cronică.

Numiri. Au fost numiți: Sigismund Nagy subijde reg. la judecătoria cercuală din Turda; Ladislau Bodor vice-procuror la tribunalul din Cluj; Iosif Veres vice-notar la judecătoria reg. cercuală din Hașeg. Înregistrăm toate aceste numiri ca o dovadă de dreptate ungurească.

Diastic. Revista săptemănală „Karlburger Wochenschrift“ anuncie că va înceta a apăre în Alba-Iulia. În locul acestei reviste va apăre o foaie nouă sub titlul „Deutsche Leschalle für alle Stände“, menită a apăra interesel germane naționale.

Necrolog. Ioan Codru Drăgușanul, secretar la comitetul scolaric grănițeresc, fost vice-căpitan al districtului Făgăraș, apoi vice-comite și president al sedriei orfanale a comitatului Făgărașului, membru al Asociațiunei transilvane etc., a reposat aci la 26 n. l. c. după un morb de două săptemăni în al 67 an al etății. Înormentarea va avē loc mâne la 3 oare p. m.

Virilisti ovrei în comitatul Aradului după lista oficioasă a comitatului sînt 91, prin urmare a treia parte a clasei proprietarilor mari sînt Ovrei. Abia sînt 17 ani dela emanciparea Ovreilor și dînsii au și pus mâna pe a treia parte a averilor unui comitat, nu trebuie dar mult timp, ca Ovreei să ajungă în posesiunea averei întregi a comitatului Arad.

Deputatul Victor Istoczy, cunoscutul fruntaș al antisemiților, a fost primit la cererea sa în camera advocaților din Budapesta.

Dl profesor Dracinski dela gimnasiul din Suceava e denumit de către ministerul de culte din Viena de director al acestui gimnasiu

Expoziția din Iași a societății cooperativelor români se încheie Luni, 15 Octomvrie curent.

Convorbiri agricole.

IX.

Ferberea și tractarea mustului.

Pentru o mai ușoară orientare vom atinge mai întâiu schimbările, la cari mustul este supus, până să se prefacă în vin.

Mustul cuprinde între altele o materie numită ferment, din care se plămădesc drojdiile și care, venind în atingere cu oxigenul aerului sub înfriurarea unei călduri oare-care, dobăndesc însușirea a descompune zaharul mustului în spirt (alcool) și acid carbonic. Spirtul este oare-cum tărâia vinului, ear acidul carbonic e un gaz aeriu, care se ridică mereu în formă de beșicuțe, dând vinului un gust plăcut și recorigor. Descompunerea zaharului în spirt și acid carbonic se înseamnă cu numele de ferbere (fermentațiune, dobire.) Din 100 părți zahar rezultă cam 51 părți de spirt și 49 părți de acid carbonic.

În lipsa totală de aer și căldură, de zahar și ferment (drojdii), ferberea mustului și prin urmare producerea vinului este cu neputință. Vinul va fi cu atât mai tare, adecă mai spirtos, cu cât strugurii au fost mai dulci, mai bogați în zahar. Spre a produce însă un vin bun și trainic, este neapărat, ca strugurii să cuprindă pe lîngă zahar și oare-care cătățime de argă-seală (tanină) și materii acre.

Pe timpul tescuirei și întruduceri în vase, înfriurarea aerului priesce vinului; o înfriurire trecătoare nu strică nici mai tărdu, dar prin venirea în atingere necontenită, mustul adese înșepe a se oțeti.

După-ce ferberea sgomotoasă a ținut cât a ținut, mustul se încheie oarecum în sine, își păstrează însă o parte din zahar pentru o mai departe ferbere, din ce în ce mai domoală și mai acusă.

Butea se nu se umplă cu must până în vreană (vreană, gaura cepului). Căci în ferberea sa, mustul produce mult acid carbonic și se umflă foarte și, neavînd în vas loc de ajuns, curge pe vreană în șiroaie sau sparge butea.

Țeranii nostri îndatinează a așeța pe vreană bostani (lubenițe, dovleci) scobiți, țevi de soc, pâlpii etc. Mult mai potrivit este să acoperim vreana cu o funie lată de viță sau punînd de-a-supra un săculeț ascuțit cu năsip spălat, care îngăduie acidului carbonic să ese afară și tot-odată împedecă intrarea aerului. În locul săculețului ne putem servi de un dop (cep, preduf, măsea) găurit, în care se întepenesce capetul unei țevi cotate de sticlă sau de tot ars; celalalt capet se așeacă într'un vas cu apă așa ca prisosul acidului carbonic să poată eși. Sînt firesce multe alte întocmiri, cari și ele au destinațiune să împedecă străbaterea aerului.

Lăsat să fearbă în cădi (tocitoare) și buți cu totul deschise, mustul scade cu grăbire și slăbesce încâtva prin degagiarea (exaburirea) spirtului și materiilor aromatice, fiind totodată mai expus primejdiei a se oțeti sau a rămăne turbure.

Ferberea în asemenea vase s'ar potrive cel mult pentru vinurile negre și avînd a face cu o pivniță rece.

În cursul ferberii, aerul pivniței ar trebui să se premenească adese-ori. Temperatura să nu scadă sub 12° C.; de cumva ar fi scăduț, atunci nu rămăne, decât o încălđire măestrită, fie că deschidem ușa și ferestrele pe timp cald, sau facem nițel foc în pivniță, fie că încălđim o parte a mustului ș. a. m. d. D. Comșa.

(Va urma.)

Învitator.

Despărțemîntul cerc. X. (Cluj) al „Asociațiunei transilvane pentru literatura rom. și cultura poporului rom.“ va ține adunarea sa generală est an la Cluj în 2 Novembrie st. n. după ameađi. Sînt invitați dreptaceea p. t. domnii membri din acest despărțemînt și alti amici ai literaturii rom. și culturai poporului rom., și cu tot respectul rugați, să nu pregete a se presenta la numita adunare cât mai numeși.

Cluj, 25 Octomvrie st. n. 1884.

Comitetul despărțem. cerc. X. al „Asociațiunei transilv.“

Posta ultimă.

Budapesta, 17 Octomvrie n. Membii delegațiunilor au ținut ieri după amiađi la oarele 5 o conferință preliminară. S'a săvîrșit candidarea pentru birou și comisiuni. Au fost candidați Ludovic Tisza de president, cardinalul Haynald, eventual Iosif Szlavý, de vice-president, Alexandru Hegedtis, Rakovsky și Rudnyánsky de notari.

Paris, 27 Octomvrie n. Guvernul a decis a bloca țermurii insulei Formosa la 23 l. c. n.

Bruxella, 27 Octomvrie n. Deja s'a prezentat regelui noua listă ministerială; deciderea va urma. La Löwen s'au întemplat Joi turburări; au fost mai mulți inși răniți. Poliția a arestat mai multe persoane.

Cairo, 27 Octomvrie n. Plățile la casa de credit a statului s'au reinceput.

Serviciul telegrafic

al
„TRIBUNEI“.

Budapesta, 27. Octomvrie n. Delegațiunea ungară a ținut după amiađi cea dintăiu sedință plenară. Cuvîntarea de deschidere a președintelui Ludovic Tisza accentuează nainte de toate epoca păcii spre ridicarea intereselor economice ale monarhiei. În linia primă sîntem chemați să căștigăm cu produsele noastre țirgurile părții sud-ostice a Europei spre care scop e de lipsă a ajunge odată la juncțiunile căilor ferate stipulate conform convențiunei și delăturarea pedecilor ce mai există în privința comunicațiunei. Aceasta ar forma o problemă a ministerului nostru de externe; a doua problemă ar fi desvoltarea și cultivarea spiritului de întreprindere al cercurilor chemate.

Casa deputaților. Proiectul de lege privitor la separarea dignității lui Iudex curiae de postul președintelui tribunalului suprem s'a votat definitiv.

Delegațiunea austriacă a ales pe Smolka de președinte și pe bar. Ceschi de vice-președinte.

Londra, 27. Octomvrie n. Ieri o adunare de 100.000 persoane, ținută în Hydepark, a primit o rezoluțiune, în care se declară casa de sus de superfluă și primejdiuoasă recomandându-se delăturarea ei.

Cair, 27. Octomvrie n. Omorirea lui Stewart dimpreună cu soții sei, între cari doi consuli, se confirmă.

Director: **Ioan Slavici.**
Redactor responsabil: **Cornel Pop Păcurar.**

de înfiorător. Ba, ce e mai mult, ea încă începî chiar să și vorbească cu spiritul.

„Cât de rece ești tu“ o auđi micul bolnav dăcînd, „și prin timpul acesta vii tu la mine, afară din sat, si apoi cred că sînt mai mult de 11 oare“.

„Oara spiritelor“ dăse încetișor micul Felix. „El va fi venind din cimiterul satului“. O sfinte Doamne!

„Toate pentru tine, iubită Elenă“, dăse strigoiul cu barba cea lungă. Nu-mi este permis să întru puțin înlăuntru la căldură? Mie 'mie frig; numai buzele-mi sînt calde de sărutările tale“.

Pst! îl amenință Elena, — micul zace colo pe sofă; nu l-am putut face să se culce în pat, însă, laudă Domnului, el acum doarme și eu pot fi un minut lîngă tine, iubite Felix, însă numai un minut, pentru-că tata acuși va veni.

„Vorbă să fie!“ el șede încă în „Rața albastră“; eu numai acum vin de acolo, — grăi strigoiul, care se numia și el tot Felix.

„El dară e nevăđut“, socoti băiatul, altcum trebuia să-l vadă cineva în „Rața albastră“, și se numesc tot Felix. Acesta e lucru grozav. El încheie ochii și-i trăsă plapoma pe urechi, ca să nu mai auđă nimic.

(Va urma.)

Bibliografie.

Ludovic XIV. și Constantin Brâncoveanu. Studiu asupra politicii franceze în Europa răsăriteană (1534—1688—1715) de Ionescu Gion. București 1884. Tipografia Academiei române.

„Biserica și Școlă”. Foaie bisericească, școlastică, literară și economică. Arad, 14/26 Octombrie 1884. Anul VIII. Nr. 42. Sumar: Năcazuri din satele noastre. — Dela întâiul congres al medicilor, veterinarilor și farmacistilor români, ținut în 6, 7 și 8 Octombrie st. v. în București. — Omul crstîn. — O contra lamurire. — Diverse. — Concurse.

„Familia”. Oradea-mare, 14/26 Octombrie 1884. Anul XX. Nr. 42. Sumar: Nici odată (novelă). — Negriada (epopeie națională) Adunatori de cauciuc în Daria. — Ardeal (studiu limbistic-celtic). — Cugetări. — Salon: Încă odată Siretiul. — Primul congres al medicilor, veterinarilor și farmacistilor români. — Literatură și arte. — Teatru și muzică. — Ce e nou? — Logogrif. — Posta redacțiunii. — Căldărul săptămânii.

Sciri economice.

Expozițiune. În ziua de 9 a lunii curente st. v s'a deschis la Slatina în România o expoziție agricolă și industrială. Expoziția se va închide în ziua de 14 Octombrie st. v.

Viile în România. În prea puține locuri a început culesul. Această întârziere a provenit și din cauza timpului și din împregiurarea că prețurile nu s'nt avantajoase. „Luptătoru” spune că la Odobești unii au vândut cu 2 lei vadra, alții cu 1 și 50 ear la Cotești s'a vândut vadra și cu 40—60 bani. Cultivatorii s'nt dezolăți.

Prețul cerealelor în Galați. În timp de o septemână s'a vândut grâu pentru export 5000 chile, popușoi 7000, orđ 6500, secară 8000. În fine s'ntem de opinie că prețurile de acum înainte nu vor mai scăde, însă o urcare însemnată nu așteptăm, prețurile vor varia dela 1 leu la 2. Un articol însă care ar pute avea o mică speranță de ameliorarea prețului este grâul de prima calitate, și cauza este că calitatea bună este anul acesta prea puțină și încărcătorii spre a forma caricul lor vor fi nevoiți a o plăti mai bine ca să amelioreze calitățile cele inferioare. Cu toate acestea tot nu credem că este mult grâu de calitate bună, din cauză că acesta se găsește în districtele mai depărtate, și din cauza scumpetei transportului căilor ferate nu convine a-l transporta aici. Este dar timp ca anul acesta, atât de desastros pentru comerțul și agricultură, guvernul să vie în ajutor, scăzând tarifele.

Piața din Făgăraș, 24 Octombrie. Grâu frumos hectolitra fl. 6.50 până fl. 7.—; grâu mestecat fl. 4.50 până fl. 5.—; secăra fl. 3.20 până fl. 3.40; cucuruzul fl. 3.50 până fl. 5.—; ovșul fl. 2.— până fl. 2.15; sēmēnța de căneapă fl. 5.— până fl. 5.50; sēmēnța de in fl. 10.— până fl. 11.—; fasolea fl. 4.50 până fl. 5.—; mazerea fl. 6.— până fl. 7.—; linteia fl. 9.— până fl. 10.—; crumpenele fl. —70 până fl. 1.50, mălaiu fl. 8.— până fl. 8.90, sēu brut 100 Kilo fl. 40.— până fl. 42.—; unsoarea de porc 65—68, slămina 60—80; căneapa fl. — până —. Un chilo carne de porc 44 cr.; carne de vită 42 cr.; carne de vițel 36 cr.; carne de mel — cr.; ouș 4 cu 10 cr.; chim fl. 10.— până fl. 12.—; lumini turnate de sēu 58 cr. până — cr.

Piața din Brașov, 24 Octombrie. Grâul hectolitra fl. 5.80, grâu mestecat fl. 4.—, secăra fl. 3.40, orđ fl. 3.30, ovș fl. 2.—, cucuruzul fl. 3.20, mălaiul fl. 4.—, mazerea fl. 5.—, linteia fl. 6.—, fasolea fl. 4.20, crumpenele fl. —.90, carnea de vită p. kilo 42 cr., carnea de porc 48 cr., carnea de berbece 24 cr.

LOTERIE.

Tragerea din 25 Octombrie st. n. Budapesta: 76 45 59 37 60.

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta dela 25 Octombrie st. n.

Grâu (din Banat): 72—75 Kilo fl. — până —. — 76—81 Kilo fl. — până —. — (lungă Tisza) 72—75 Kilo fl. — până —. — 76—81 Kilo fl. 7.95 până 8.45, (de Pesta) 72—75 Kilo fl. — până —. — 76—81 Kilo fl. 7.85 până 8.35, (de Alba-Regală) 72—75 Kilo fl. — până —. — 76—81 Kilo fl. 7.85 până 8.35, (de Bacșka) 72—75 Kilo fl. — până —. — 76—81 Kilo fl. — până —. — (din Ungaria de nord) 72—75 Kilo fl. — până —. — 76—81 Kilo fl. 7.60 până 8.10.

Sēcara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.85 până 7.10. Orđ (nutret): 60—62 Kilo fl. 6.25 până 6.60; (de berărie) 62—64 Kilo fl. 6.90 până —.

Ovș (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.15 până 6.55. Cucuruz (de Banat): dela fl. 6.70 până 6.75; de alt soi fl. 6.65 până 9.60.

Rapița fl. 11.50 până 12.75; de Banat fl. 11.25 până 12.—.

Mălaiu (unguresc): fl. 6.20 până 6.50.

Timpul de furnizare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.38 până 8.39 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 7.90 până 7.95.

Sēcara (primăvară) — Kilo fl. — până —. Cucuruzul (Main—Iunie) fl. 5.84 până 5.85.

Rapița (August—Septembrie) fl. 12.0/8 până 12.0/8. Spirt (brut) 100 L. fl. 28.75 până 29.52.

Bursa de Viena

din 25 Octombrie st. n. 1884.

Table with 2 columns: Item description and Price. Includes Rentă de aur ung. 6%, 4%, 5%, and various bonds and currencies.

Bursa de Budapesta

din 25 Octombrie st. n. 1884.

Table with 2 columns: Item description and Price. Includes Rentă de aur ung. 6%, 4%, 5%, and various bonds and currencies.

Bursa de București.

Cota oficială dela 24 Octombrie st. n. 1884.

Table with 3 columns: Item description, Cump., and vënd. Includes Renta amort. (5%), Act. de asig. Dacia-Rom., and various bank shares.

Schweighofer fii

fabrica imp. reg. de clavire

in Viena

pentru Transilvania și in Sibiu

in

depozitul de clavire al lui Heldenberg

numai în mostre alese și cu prețuri originale se recomandă cu tot adinsul p. t. publicului din provincie. [43] 29

Compactoria

lui

Ioan Kern,

Sibiu, Piața mare Nr. 9

provădută cu toate mașinele timpului modern, se recomandă spre efectuarea de toate lucrările de compactorie precum:

Legături fine și ordinare de opere, biblioteci și scrieri periodice, mai departe fine și elegante cărți de comptabilitate și protocoale pentru oficii, cărți de biserici și de școală și broșure

cu prețuri corespunzătoare. Comande din afară se efectuează cât mai grabnic. [92] 4—5

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u.

Large table with multiple columns showing train schedules between various cities like Budapest, Arad, Sibiu, and Oradea. Includes train types (Tren de persoane, Tren omnibus) and times.

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.